

125

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Ukrainy o międzynarodowych przewozach drogowych,
sporządzona w Warszawie dnia 18 maja 1992 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Ukrainy, zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”,

kierując się dążeniem do dalszego rozwoju międzynarodowego transportu samochodowego między obu Państwami, a także tranzytu przez ich terytoria,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do przewozów podróźnych i ładunków między obu krajami i w tranzycie przez te terytoria wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium jednej z Umawiających się Stron.

2. Żadne z postanowień niniejszej umowy nie zezwala przewoźnikom jednej Umawiającej się Strony na wykonywanie przewozu podróźnych lub ładunków między dwoma miejscami znajdującymi się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 2

Definicje

1. Określenie „przewoźnik” oznacza osobę fizyczną lub prawną, zamieszkałą lub mającą swoją siedzibę bądź w Rzeczypospolitej Polskiej, bądź na Ukrainie i która ma prawo wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem wewnętrznym jej Państwa.

2. Określenie „pojazd” oznacza:

- a) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, który jest skonstruowany lub przystosowany, z punktu widzenia jego wykorzystania, do wykonywania przewozów drogowych ładunków lub do ciągnięcia pojazdów przeznaczonych do tych przewozów,
- b) zespół pojazdów złożony z pojazdu spełniającego warunki wymienione w punkcie a) niniejszego ustępu oraz z przyczepy lub naczepy,
- c) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, wyposażony w specjalne urządzenie zamontowane na stałe i stanowiące jego integralną część, które nie jest traktowane jako ładunek,
- d) pojazd przeznaczony do przewozu więcej niż 9 osób, łącznie z kierowcą.

Artykuł 3

Regularne przewozy podróźnych

1. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mogą wykonywać regularne przewozy podróźnych au-

tobusami między terytoriami obu Umawiających się Stron oraz w tranzycie przez ich terytoria, po uprzednim otrzymaniu zezwolenia.

2. Określenie „regularny przewóz podróźnych” oznacza przewóz podróźnych na określonej trasie, według rozkładu jazdy, na podstawie uzgodnionych taryf i określonych punktów zatrzymywania.

3. Właściwa władza każdej Umawiającej się Strony wydaje zezwolenia na część przewozu wykonywaną na jej terytorium.

4. Właściwe władze Umawiających się Stron ustalają protokół wykonawczy do umowy, sposoby i warunki wydawania zezwoleń oraz ich wykorzystywania.

Artykuł 4

Nieregularny przewóz podróźnych

1. Przewozy podróźnych autobusami, inne niż przewozy regularne, nie podlegają wymogowi uprzedniego uzyskania zezwoleń właściwych władz Umawiających się Stron, pod warunkiem że:

- a) pojazd przewozi tę samą grupę podróźnych na całej trasie bez wymiany lub pozostawiania podróźnych w trakcie podróży,
- b) przejazd z podróźnymi odbywa się w jednym kierunku, a w kierunku przeciwnym następuje przejazd autobusu w stanie próżnym i na odwrót.

2. Na każdą jazdę nieregularną przewoźnik zobowiązany jest sporządzić listę pasażerów, którą okazuje na żądanie właściwych władz Umawiających się Stron. Wzór listy pasażerów ustali Wspólna Komisja.

Artykuł 5

Przewóz ładunków

1. Przewoźnicy każdej Umawiającej się Strony mogą wykonywać przewozy ładunków oraz wykonywać przejazdy w stanie próżnym:

- a) między miejscem położonym na terytorium jednej Umawiającej się Strony a miejscem położonym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- b) w tranzycie przez terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron mają prawo zabierania ładunku powrotnego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 6**Zezwolenia**

1. Z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 7, przewozy ładunków wymienione w artykule 5 mogą być wykonywane jedynie na podstawie zezwoleń wydanych uprzednio przez właściwą władzę państwa rejestracji pojazdu w imieniu właściwej władzy drugiej Umawiającej się Strony.

2. Właściwe władze Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie zezwolenia, wymienione w ustępie 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 7**Zwolnienia z wymogu zezwoleń**

1. Nie wymagają zezwoleń przewozy:

- a) rzeczy przesiedlenia,
- b) materiałów i przedmiotów, w tym dzieł sztuki, przeznaczonych na targi, wystawy lub na imprezy o charakterze niehandlowym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- c) sprzętu, przedmiotów i zwierząt przeznaczonych na imprezy teatralne, muzyczne, filmowe lub sportowe, dla cyrków, targów, kiermaszy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony,
- d) sprzętu przeznaczonego dla wykonywania zapisów radiofonicznych, zdjęć filmowych lub telewizyjnych,
- e) zwłok,
- f) pojazdów uszkodzonych.

2. Wspólna Komisja, o której mowa w artykule 15, jest upoważniona do zmiany zakresu stosowanych zwolnień przewidzianych w ustępie poprzednim.

Artykuł 8**Kontyngent**

1. Zezwolenia na wykonywanie przewozów ładunków są wydawane w granicach kontyngentów ustalanych wspólnym porozumieniem każdego roku przez właściwe władze Umawiających się Stron.

2. Kategorie zezwoleń, warunki i sposoby ich wykorzystywania zostaną ustalone w protokole wykonawczym do umowy.

Artykuł 9**Przewozy wymagające specjalnego zezwolenia**

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita lub rozmiary z ładunkiem lub bez przekraczają normy dopuszczone na terytorium jednej Umawiającej się Strony, wymagają zezwolenia specjalnego wydanego przez władze tej Umawiającej się Strony.

2. Zezwolenie specjalne, o którym mowa w ustępie 1, może ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy.

3. Zezwolenie specjalne na przewóz obejmuje zezwolenie na przewóz, o którym mowa w ustępie 1 artykułu 6 niniejszej umowy.

4. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania zezwoleń specjalnych na przewozy materiałów niebezpiecznych, wykonywane przez przewoźników drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 10**Podatki i opłaty**

1. Przewozy podróży i ładunków, wymienione w niniejszej umowie, podlegają podatkom i opłatom obowiązującym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

2. Wspólna Komisja może uzgodnić częściowe lub całkowite zwolnienie z podatków lub opłat, o których mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 9 ustęp 1.

Artykuł 11**Paliwo i części zamienne**

1. Paliwo znajdujące się w normalnych zbiornikach zainstalowanych w pojazdach zgodnie z instrukcją zakładu-producenta jest zwolnione od opłat celnych i innych należności.

2. Części zamienne, które są czasowo wwożone w celu naprawy pojazdu uszkodzonego lub który uległ awarii na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, są zwolnione od opłat celnych, podatków i innych należności pobieranych na podstawie przepisów prawnych obowiązujących na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Części wymienione powinny być wywiezione z powrotem lub zniszczone pod kontrolą celną.

Artykuł 12**Kontrola**

Zezwolenia i inne dokumenty, wymagane stosownie do postanowień niniejszej umowy oraz prawa wewnętrznego, powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na każde żądanie organów kontrolnych.

Artykuł 13**Ustawodawstwo wewnętrzne**

1. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony, jak również załogi pojazdów powinni przestrzegać podczas swojego pobytu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przepisów prawnych obowiązujących na tym terytorium, dotyczących w szczególności przewozów i ruchu drogowego.

2. Zagadnienia nieuregulowane w niniejszej umowie bądź w innych konwencjach międzynarodowych, których stronami są Umawiające się Strony, będą załatwiane zgodnie z ustawodawstwem wewnętrznym każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 14**Naruszenia**

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej umowy przez przewoźnika jednej z Umawiających się Stron na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwe władze tej Umawiającej się Strony poinformują o tym właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe władze Umawiającej się Strony, na której terytorium naruszenia miały miejsce, mogą zwrócić się do właściwych władz drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia,
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite praw przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia.

3. Władza, która podjęła powyższe środki, poinformuje o tym właściwą władzę drugiej Umawiającej się Strony.

4. Postanowienia niniejszego artykułu nie wykluczają sankcji przewidzianych w ustawodawstwie obowiązującym w państwie, na którego terytorium naruszenie zostało popełnione.

Artykuł 15**Stosowanie umowy**

1. Dla zapewnienia należytego wykonywania postanowień niniejszej umowy Umawiające się Strony ustanowią Wspólną Komisję.

2. Komisja będzie się zbierała na wniosek jednej z Umawiających się Stron.

3. Komisja sporządzi protokół wykonawczy do niniejszej umowy.

Artykuł 16**Wejście w życie i ważność umowy**

1. Niniejsza umowa podlega przyjęciu zgodnie z ustawodawstwem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie w dniu ustalonym w drodze wymiany not dyplomatycznych, stwierdzających to przyjęcie.

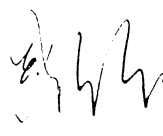
2. Niniejsza umowa jest zawarta na okres jednego roku. Ulega ona automatycznemu przedłużeniu na kolejne okresy jednoroczne, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na trzy miesiące przed upływem okresu jej ważności.

3. Niniejsza umowa będzie stosowana prowizorycznie od dnia jej podpisania.

Sporządzono w Warszawie dnia 18 maja 1992 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i ukraińskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Z upoważnienia
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia
Rządu Ukrainy

У Г О Д А

між Урядом Республіки Польщі і Урядом
України про міжнародні автомобільні
перевезення

Уряд Республіки Польщі і Уряд України, які далі
іменуються Договірними Сторонами,

керуючись прагненням подальшого розвитку міжнародного
автомобільного сполучення між двома державами,

домовились про таке:

Стаття I

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

1. Положення цієї Угоди стосуються перевезень
пасажирів і вантажів між обома країнами, а також транзиту
через їх території, що здійснюються транспортними засо-
бами, зареєстрованими на території однієї з Договірних
Сторін.

2. Жодне з положень цієї Угоди не дозволяє перевіз-
никам однієї з Договірних Сторін здійснювати перевезення
пасажирів або вантажів між двома пунктами, які знаходяться
на території другої Договірної Сторони.

Стаття 2

ВИЗНАЧЕННЯ

І. "Перевізник" означає фізичну або юридичну особу, яка проживає або має свою установу в Республіці Польщі або в Україні і яка має право на здійснення міжнародних автомобільних перевезень згідно з чинним законодавством її держави.

2. "Транспортний засіб" означає:

а/ транспортний засіб з механічним приводом, сконструйований або пристосований для перевезень вантажів або для буксирування інших транспортних засобів, призначених для цих перевезень;

б/ сукупність транспортних засобів, які відповідають вимогам, зазначеним у пункті /а/, а також з причепом або напівпричепом;

в/ дорожний транспортний засіб з механічним приводом, який обладнаний спеціальним постійним устаткуванням і становить його інтегральну частину, яка не трактується як вантаж;

г/ транспортний засіб, призначений для перевезення більш ніж 9 пасажирів з водієм.

Стаття 3

РЕГУЛЯРНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ

1. Перевізники однієї з Договірних Сторін можуть здійснювати регулярні перевезення пасажирів автобусами між територіями обох сторін, а також транзитом через їх території, попередньо отримавши дозволи.

2. Термін "регулярні перевезення пасажирів" означає перевезення пасажирів за визначеними маршрутами, згідно з розкладом руху, на підставі узгоджених тарифів і пунктів зупинок.

3. Кожна з Договірних Сторін видає дозволи на ту частину перевезень, яка здійснюється по її території.

4. Компетентні органи Договірних Сторін складають Виконавчий протокол до Угоди про способи та умови видачі дозволів.

Стаття 4

НЕРЕГУЛЯРНІ ПЕРЕВЕЗЕННЯ ПАСАЖИРІВ

1. Нерегулярні перевезення пасажирів автобусами на відміну від регулярних не підлягають вимогам попереднього отримання дозволів однієї з Договірних Сторін при умові, що:

а/ транспортний засіб перевозить цю саму групу пасажирів за тим же маршрутом без обміну або висадки пасажирів під час поїздки;

б/ поїздка пасажирів відбувається в одному напрямку, а в зворотному напрямку автобус іде порожнім і навпаки.

2. При нерегулярних перевезеннях перевізник складає перелік пасажирів на кожний автобус, який пред"являється органам контролю.

Форма переліку узгоджується Спільною Комісією.

Стаття 5

ПЕРЕВЕЗЕННЯ ВАНТАЖІВ

1. Перевізники кожної з Договірних Сторін можуть здійснювати перевезення вантажів, а також рухатися порожніми транспортними засобами:

а/ між пунктом, розташованим на території однієї з Договірних Сторін, і пунктом, розташованим на території другої Договірної Сторони;

б/ транзитом через територію другої Договірної Сторони.

2. Перевізники однієї з Договірних Сторін мають право завантажуватися у зворотному напрямку на території другої Договірної Сторони.

Стаття 6

ДОЗВОЛИ

1. За винятком перевезень, зазначених у статті 7, перевезення вантажів, перерахованих у статті 5, можуть здійснюватися тільки на підставі дозволів, попередньо виданих компетентним органом країни, де зареєстрований транспортний засіб, від імені відповідного компетентного органу другої Договірної Сторони.

2. Компетентні органи Договірних Сторін взаємно обмінюються дозволами, зазначеними у пункті 1 цієї статті.

Стаття 7

ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ДОЗВОЛІВ

1. Звільняються від дозволів такі перевезення:

а/ рухомого майна при переселенні;

б/ матеріалів і предметів, творів мистецтва, призначених для ярмарків, виставок, видовищ неторгового характеру на території другої Договірної Сторони;

в/ обладнання, предметів, тварин, призначених для театральних, музичних, спортивних, циркових та кіно-заходів і ярмарків на території другої Договірної Сторони;

г/ обладнання, призначеного для радіо-, кіно-, фото-, телевізійних зйомок;

д/ покійників;

є/ пошкоджених транспортних засобів.

2. Спільна Комісія, про яку згадується в статті І5, має повноваження вносити зміни до переліку стосовно звільнень від дозволів, передбаченого попереднім пунктом.

Стаття 8

КОНТИНГЕНТ

І. Дозволи на здійснення перевезень вантажів видаються в межах квот, які встановлюються кожного року компетентними органами Договірних Сторін на основі паритету.

2. Категорії дозволів, умови та способи їх використання будуть визначені у Виконавчому протоколі до Угоди.

Стаття 9

ПЕРЕВЕЗЕННЯ, ЯКІ ВИМАГАЮТЬ СПЕЦІАЛЬНИХ ДОЗВОЛІВ

І. Перевезення вантажів, загальна вага або розміри яких, разом з транспортним засобом, перевищують допустимі норми, на території другої Договірної Сторони вимагають спеціального дозволу, який видається органами цієї Сторони.

2. Спеціальні дозволи, про які йде мова в пункті I, можуть обмежувати проїзд автотранспортних засобів до визначеної траси.

3. Спеціальний дозвіл охоплює дозвіл на перевезення, про які йде мова в пункті I статті 6 цієї Угоди.

4. Кожна з Договірних Сторін зберігає за собою право вимагати спеціальні дозволи на перевезення небезпечних вантажів, які здійснюються другою Договірною Стороною.

Стаття IO

ПОДАТКИ ТА ПЛАТЕЖІ

I. Перевезення пасажирів і вантажів, зазначених в цій Угоді, підлягають оподаткуванню та платежам, діючим на території другої Договірної Сторони.

2. Спільна Комісія може дати згоду на часткове або повне звільнення від податків чи платежів, про які згадується в пункті I цієї статті, за винятком перевезень, зазначених в пункті I статті 9.

Стаття II

ПАЛИВО ТА ЗАПАСНІ ЧАСТИНИ

I. Паливо, яке знаходиться в ємністях, встановлених на транспортному засобі згідно з інструкцією заводу-виготовлювача, звільняється від сплати мита та інших платежів.

2. Запасні частини, які тимчасово ввезені з метою ремонту пошкодженого транспортного засобу або який знаходиться в аварійному стані на території другої Договірної Сторони, звільняються від сплати мита, податків та інших платежів згідно з митним законодавством на території другої Договірної Сторони. Замінені запасні частини мають бути вивезені або знищені під контролем митної служби.

Стаття 12

КОНТРОЛЬ

Дозволи та інші документи, які необхідні відповідно до положень цієї Угоди, а також внутрішнього законодавства, повинні знаходитися в транспортних засобах і пред"являтися на кожну вимогу контролюючих органів.

Стаття 13

ВНУТРІШНЄ ЗАКОНОДАВСТВО

1. Перевізники однієї з Договірних Сторін, як і екіпажі транспортних засобів, під час перебування на території другої Договірної Сторони повинні обов'язково дотримуватись законів та правил, що діють на цій території, особливо стосовно правил перевезень та дорожнього руху.

2. Питання, не зазначені в даній Угоді або в інших міжнародних конвенціях, учасниками яких є Договірні Сторони, будуть вирішуватися згідно з чинним законодавством кожної з Договірних Сторін.

Стаття І4

ПОРУШЕННЯ

І. У випадку порушення статей цієї Угоди перевізниками однієї з Договірних Сторін на території другої Договірної Сторони, компетентні органи останньої інформуватимуть про це компетентні органи Сторони, на території якої зареєстрований транспортний засіб.

2. Компетентні органи Договірної Сторони, на території якої мали місце порушення, можуть звертатися до відповідних органів другої Договірної Сторони про:

а/ попередження перевізника, який допустив порушення;

б/ позбавлення тимчасово, частково або повністю, прав перевізника на здійснення перевезень по території Договірної Сторони, де допущене порушення.

3. Компетентні органи, які застосували вищезгадані міри покарання, інформують компетентні органи другої Договірної Сторони.

4. Положення цієї статті не виключають застосування санкцій, передбачених чинним законодавством країни, на території якої було допущене порушення.

Стаття І5

ЗАСТОСУВАННЯ УГОДИ

1. З метою гарантування належного виконання положень цієї Угоди Договірні Сторони створять Спільну Комісію.

2. Комісія скликатиметься за пропозицією однієї з Договірних Сторін.

3. Комісія підготує Виконавчий протокол до цієї Угоди.

Стаття І6

НАБУТТЯ УГОДОЮ ЧИННОСТІ

1. Ця Угода підлягає схваленню згідно з діючим законодавством кожної із Договірних Сторін і набуває чинності з дати, визначеної шляхом обміну нотами, які підтверджують її схвалення.

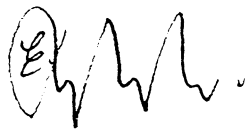
2. Ця Угода залишається чинною протягом одного року, а далі її чинність автоматично продовжується на черговий рік до того часу, поки одна із Договірних

Сторін щонайменше за 3 місяці до припинення чинності
Угоди не попередить нотою другу Договірну Сторону.

3. Ця Угода тимчасово застосовуватиметься з дати
її підписання.

Здійснено у м.Варшаві 18 травня 1992 року у двох
примірниках, кожний польською і українською мовами,
при цьому обидва тексти мають однакову силу.

За Уряд Республіки Польщі

За Уряд України

